

Velja po pošti: ==

Za celo leto naprej . . . K 26.—
za en mesec . . . " 2—20
za Nemčijo celoletno . . . " 29.—
za ostalo inozemstvo . . . " 35.—

V Ljubljani na dom: ==

Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec . . . " 2—
V upravi projemaj mesečno . . . 1-80

Sobotna izdaja: ==

za celo leto K 7—
za Nemčijo celoletno . . . " 9—
za ostalo inozemstvo . . . " 12—

SLOVENEK

Inserati: ==

Enostolpna petstirvsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)

za enkrat po 3) v
za dva- in večkrat . . . 25.,
pri večjih naročilih primeren
popust po dogovoru.

Poslano: ==

Enostolpna petstirvsta po 60 vin.

Izhaja vsak dan, izvenemki nedelje in praznike, ob 5. uri pop.

Redna letna priloga vozi red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ograde 26.511, bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

Naši letalci nad Benetkami. - Brezuspešni naskoki Italijanov na Doberdobsko planoto, na Plave in Zagoro. - Brezuspešni novi ruski naskoki.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 10. avgusta. Uradno:

Vsled položaja, ki je nastal, ker smo izpraznili ključ do Gorice, smo mesto pustili in, ko smo odbili nove napade Italijanov, na Dobrdoški planoti primerno preuredili svoje postojanke, ne da bi nas bil motil sovražnik.

Naše čete so ujele v navedenem prostoru zadnje dni 4100 Italijanov.

Pri vpadu sovražnika v ključ do Gorice nismo mogli več rešiti 6 naših topov.

Italijani so včeraj naperili svoje najmočnejše napore proti odseku pri Plaveh. Potem ko je topništvo 12 ur besno obstreljevalo, je napadla sovražna pehota Zagoro štirikrat, višine vzhodno od Plav trikrat. Vsi ti napadi so se zlomili na trdnem odporu naših čet; med njimi so se posebno odlikovali oddelki pešpolkov št. 22. in 52.

Na tirolski bojni črti se je zopet izjavilo več napadalnih poizkusov sovražnika v Dolomiti in trije napadi na naše postojanke v ozemlju Pasubio.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

DOGODKI NA MORJU.

Dunaj, 10. avgusta. Uradno:

Naše skupine, skupaj 21 pomorskih letal, so vrstile ponoči ob 9. na 10. avgusta obisk italijanskih bojnih letal velikano 1. t. m. na Reki s tem, da so napadle v Benetkah arsenal, kolodvor, vojaška poslopja in tvornice z bombami, ki so tehtale 3½ tone; učinek je bil uničujoč.

Povzročena je bila dvanajststotica požarov; dva sta bila zelo velika, namreč pri tvornici, ki izdeluje bombaž in v mestu; opazovala sta se še na 25 milj daleč.

Besen obrambni ogenj baterij ni čisto nič učinkoval; vsa letala so se vrnila nepoškodovana.

Poveljstvo mornarice.

× × ×

Naše hrabre čete so po junaških bojih izpraznile ključ do Gorice in ker so po načrtu zasedle nove postojanke, tudi mesto.

Sovražnik bo zdaj izkušal razširiti najprvi uspeh, ki ga je dosegel do zdaj. Cadorna napada zdaj pri Plaveh. Pri Plaveh sta se posebno odlikovala pešpolka št. 22 in 52. 22. pešpolk je dalmatinski pešpolk iz dopolnilnega okraja Sinj. 52. pešpolk je ogrski iz dopolnilnega okraja Peč.

Vojna baklja na Goriškem.

Goriško, dne 9. avg. 1916.

Desolatio — — — Popoldanska ura je, ko to pišem. Begunci iz Gorice, Solkana in vseh krajev Vipavske doline zagrinjajo ceste. Matere z dojenčki v rokah, polodrastla deca s svežnji na glavi z lačnimi, nemimi, polnimi vozmi. Vozovi — vseh vrst — navadno pred njimi ljudje kot vprežna živina. Vse gre naprej, naprej. Odrejeno je, da morajo vsi begunci čez kranjsko mejo in se ne smejo ustaviti na goriških tleh. Vsa cesta polna, težki avtomobili, konjeniške patrulje, tren, vojaštvo, ranjenci, ujetniki — — — In ujetnikov je veliko. Lahko ranjeni korakajo po cestah v bolnišnice. Nehote mi vstaja v duši prizor iz Sienkiewiczovega »Z ognjem in mečem«, ko pridirja kozak na trg na spenjenem konju s klicem: »Hmyel bije Lahe!« — Oj ta naša Gorica, ta naša solčna Goriška, kedaj bo konec vsega tvojega gorja. Lahki obstreljujejo neprenehoma našo Vipavsko dolino. Nocojšnja noč je bila tako strašna. In topovi so tako strašno, strašno grmeli in danes cel, cel dan — z izjemo krog poldneva. Italijani nadaljujejo svojo taktiko artiljerije in napadov v masah. Izgube imajo strašne, kakor poročajo laški vojni ujetniki. Nekaj

laških vojakov so ujeli danes prav blizu Šempetra. V Gorici so le južni kolodvor in Štandrez zasedle danes laške patrulje, toda upamo, da le začasno. Boji se z vso besnostjo nadaljujejo. Toda trdno smo uverjeni, da bodo naše čete vrgle sovražnika nazaj. Najhujše smo že preboleli, to je treba konstatirati, čeprav nas čakajo še hudi boji. Sovražnik naj le počaka, ni še vseh dni konec. Položaj nikakor ni brezupen. Poroča se nam, da se bojujejo v italijanskih vrstah poleg srbskih tudi francoski vojaki. Posebno število je zastopana najmodernejša francoska artiljerija. Sploh imajo lahi kanonov kot peska. Položaj se sedaj trezno presoja, posebno še fakt, da je Sv. Mihael trdno v naših rokah. Danes smo opazili na fronti samega Borojeviča. Novo upanje vstaja, nova vera prešinja naša srca, čeprav smo imeli strašne trenutke.

Evakuacija Gorice se je končala šele 8. t. m. ob 6. uri zvečer, ko je zapustila Gorico bolnišnica usmiljenih bratov, katera je že danes odšla iz Ajdovščine v Trst. Civilnega prebivalstva je posebno v Gorici, Solkanu in Šempetru veliko ubitega in ranjenega. Vendar se sodi, da je v Gorici ostalo še krog 6000 ljudi, ki so po kletih skriti. V stolnico je priletela v Gorici v nedeljo jutraj prva granata, ravno ko je č. g. dr. Kobal pridigal. Bile ste ranjeni samo dve ženski. V kapucinski cerkvi je bilo ranjenih mnogo ljudi. Istotako tudi na Travniku. — Č. g. Vinko Vodopivec iz Kronberga je šele danes zapustil Kronberg.

Dnevi so težki, toda verujemo trdno v našo bojno srečo. Laški naval je bil strašen, toda naša srca, naši junaki, naši poveljniki močni. Naš klic je in bo posebno v teh težkih dneh, ko plapolja vojna baklja na Goriškem v vsem svojem plamenu: Mi nočemo Italijanov, naša Goriška mora in že ostati avstrijska in slovenska!

K bojem v Gorici.

Kakor poročamo zgoraj, je bila v nedeljo ob 1½7. uri jutraj sv. maša v goriški stolnici. Stolnica je bila polna ljudi. Med sv. mašo so padale granate v cerkev. Cerkev je pričela goreti. Nekaj oseb je bilo ranjenih. Bombardiranje je trajalo v soboto popoldne, nedeljo in v torek.

V torek ob ¼ na 4. uro je prebivalstvo bežalo iz mesta na klic: »Italijani gredo!« Gorica je gorela. Via Dogana je pogorela do tal. Zavod za pogrebe »Ziano« je vozil mrtve zaporedoma po 50 do 60 skupaj. Hud je bil ogenj iz pušk. Mnogo ljudi je bilo ranjenih od ognja iz pušk. V »Rdečo hišo« je padla granata. V hiši je bila cela družina, a nobenemu se ni zgodilo žalega. V torek jutraj ob 1½9. je krstil v stolnici monsignor Kolavčič nekega otroka. Med krstom so padle granate, zgodilo se ni ničesar. Po Via Morelli so šle tri gospodične z glavarstva. Srečale so naše vojake, na drugem koncu so bili Italijani. Naši in Italijani so se obstreljevali. Naši vojaki so gospodičnam dali konje, da beže. Gospodične so jahale proti »Rdeči hiši«. Tam sta bili zadeti dve gospodični in ostali mrtvi. Na starem pokopališču, v Via Trieste in Via Dreossi so bili boji mož proti možu. Mnogo je mrtvih, med njimi tudi mnogo civilnih ljudi. Via Municipio (trgovina Paulin), Via Monace, Raštelj, Via Čacevia (trgovina Pich), vse to je pogorelo.

Zadnji dnevi Gorice.

»N. Fr. Pr.« opisuje zadnje dni v Gorici takole: Čimbolj se bližamo središču Gorice, tim večja nevarnost grozi Goričanom. Središče mesta je namreč največ trpele; hiše na Korzu, kjer stoji poslopje glavarstva, velika cerkev sv. Antona in nadškofijska palača so največ trpele. Pred kakimi 14. dnevi mesto ni bilo posebno obstreljevano. Ljudje so zato živahno in

brezskrbno vrveli po mestu. Vse trgovine z vsemi predmeti, ki jih vojaki radi kupujejo, so bile odprte; v obeh velikih kavarnah »Corso« in »Pošta« je bilo vse polno gostov. Kavarna »Corso« je precej zaslovela; ranjenih je bilo namreč v njej več častnikov, ki so sedeli pri oknih. Nedavno je ubila granata v tej kavarni nekega častnika, pri popoldanski kavi v družbi nekega gospoda in neke dame. V kavarni »Pošta« je bilo mogoče zasedi gostom le polovico kavarne, ker je bil hotel, ki mu pripada kavarna, po granatah večinoma porušen. Slovenska društvena hiša, ki leži nasproti hotelu »Pošta«, je popolnoma izžgana od granate, ki je padla skozi okno in je notri razpočila. Središče mesta je bilo izpostavljeno topovom, ki so stali pri Podgori. Postranske ulice so bile še bolj opustošene; v Gosposki ulici ni bilo skoraj nobene hiše, ki bi ne bila na pol sestreljena. Tudi bombe letalcev so povzročile veliko škodo.

Na »Trgu« je bilo vedno veliko ljudi kljub krogam. Tam so stale velike stojnice, na katerih se je prodajalo sadje in pridelki blagoslovljene goriške zemlje. Kmetice okoličanke se niso bale krogel, nosile so blago v Gorico na trg, kjer niso še nikdar prej delale tako dobrih kupcij, kot zdaj. Proviantni častniki raznih čet, ki so kupovali v Gorici, niso nič pritiskali na cene in so plačali, kar se je zahtevalo. Čete so bile tudi dobro preskrbljene, ker je bil tudi med najhujšimi boji goriški trg dobro preskrbljen z živili.

Tako je bilo življenje v Gorici še zadnje dni, kljub bombam in granatam. Žrtve so bile ob vsakem večjem obstreljevanju, a teh so se, tako bi skoraj rekli, ljudje navadili, prebivalstvo je ostalo srčno.

Kalvarijo

so Italijani podminirali. Napravili so pod zemljo rov do Kalvarije ter so pod Kalvarijo zažgali razstreljiva. Le na tak »junaški« način se je posrečilo Italijanom priti na Kalvarijo.

Strojne puške za laškimi četami.

Laški ujetniki so izjavili, da je laško vojno vodstvo pri zadnjem naskoku pri Gorici za njihovim hrbtom postavilo strojne puške in jih tako tiralo v boj.

V porušeni goriški bolnišnici usmiljenih bratov.

»Reichspost« piše 10. t. m. o podrobnostih glede na uničenje goriške bolnišnice usmiljenih bratov po podatkih, ki jih je dobila od usmiljenih bratov. Izvaja:

Neki brat je pisal nedavno: »Čudež je, ker še nisem bil ubit; 35 krogelj je že zadelo našo bolnišnico. Od 5. do 10. ure je včeraj sovražnik obstreljeval mesto. Bilo je, kakor v peklu, priporočili smo Bogu svoje duše. Od 3. jutraj smo bili v bolnici v kleti, a če smo tam varni, to ve samo Bog. Kosi granat, kamni, krogelje, izkratka: vse je deževalo na nas. Ta dan zvečer sta zadeli bolnišnico dve krogelji, ki pa, hvala Bogu, nista napravili veliko škode; Bog nam pomaga še naprej.«

V nedeljo je dobil provincial usmiljenih bratov na Dunaju sledečo kratko brzojavko: »Prior nevarno ranjen, subprior mrtav.« Do danes večer ni nobenih natančnejših poročil; tudi se še ni uradno potrdilo poznejše poročilo »Reichspostinega« vojnega poročevalca, da je bilo v popolnoma razstreljeni bolnišnici ranjenih in ubitih več bratov. Če se potrdi poročilo, da je bil ubit tudi neki duhovnik, more biti ta le ti isti kapucinski pater, ki je ob sobotah izpovedoval v bolnišnici, ali pa semeniški rektor mons. Castelliz, ki je trajno pastiroval v bolnišnici. Morebiti so bili bratje, 6 jih je bilo, v soboto, 5. avgusta, ko se je obstreljevalo mesto, zbrani z omenjenima duhovnikoma, ki sta iskala zavetja pod varstvom zastave Rdečega križa. Italijani z griča sv. Florijana dobro vidijo bolnišni-

co; zakaj so torej zrušili bolnišnico? Sumita se sledeči okolnosti: Iredentističnega zdravnika na zavodu De Fiorija so namreč bratje odpustili zaradi njegovega mišljenja; ko se je poslovil, je rekel, da se bo maščeval na samostanu. Mogoče so tudi Italijani sumili, da bodo zadeli deželnega glavarja Faiduttija, ki ga zelo sovražijo, o katerem jim je moralo biti najbrže znano, da večkrat obišče bolnišnico.

Minulo soboto je bilo v samostanu še 6 bratov, med njimi tudi zdaj nevarno ranjeni prior Longinus Horak, ki je nekaj nad 40 let star, velik mož, ki so mu v zadnjih mesecih osiveli lasje in ki se mu je upognila ponosna postava; deželni glavar Faidutti ga je zato ob svojem zadnjem posetu nujno pozval, naj gre nekaj časa proč. Ubiti subprior Vitus Krikawa je bil 72 let star. Svoj čas, ko je padla laška granata v njegovo sobo, je vso upravo unicila; cela je ostala le njegova pipa; a pozneje je Lah tudi to razstrelil. V zadnjih tednih je spal na stolu pod obokom pri vratih, ker sobe so bile že zdavnaj vse razstreljene. Generali in vladni komisar so bili do zadnjega nad vse ljubeznjivi z brati in bolniki. Usmiljeni bratje so morali bolnike izseliti iz bolniške sobe v jedilnico, pozneje v kopalnico v pritličje in končno v klet. Težko je bilo streči bolnikom v temi, ker zaradi sovražnika večinoma niso smeli prižigati luči. Nekoliko časa pred zadnjim obstreljevanjem se je vrnil brat Raimundus Bernatzik v Gorico. Rekel je, da na Dunaju pogreša koncerta žvižgajočih granat, katerega se je tako navadil, da se mu zdi v velikomestnem tršču, da sanja. Od časa do časa Lah ni obstreljeval bolnišnice; takrat so nosili bratje bolnike na solnce na vrt. Na Starigori je priredil mons. Castelliz hišo za rekonvalescente; tam sta stregla bolnikom brata Štajer, frater Fortunat in Tirolec, frater Arnolaud; kaj je z njima, ni znano. Večina bolnikov so na pritisk deželnega glavarja Faiduttija že novembra prepeljali v Trst.

Dolgotrajne italijanske priprave za ofenzivo.

Rotterdam, 10. avgusta. Iz Londona se poroča: Priprave za italijansko ofenzivo so se vršile že veliko tednov. Zbrali so velike množice čet, strojnih pušk in topov in v četrtek uvedli napad. V petek jutraj so začeli ljuto streljati. Tačas se vrše vroči boji v goriškem in tržiškem odseku.

Italijani rajajo. — Velike italijanske izgube.

Lugano, 10. avgusta. Osvojitve goriškega predmostja po več nego enoletnem boju in ponovnih neuspehih praznujejo v celi Italiji kot veliko in sijajno zmago. Po mnogih krajih, posebno v Rimu, Milanu in Neaplju se vrše veliki slavnostni izpovedi z godbo in zastavami. Nekateri trde, da je bil predvčerajšnji boj pri Tržiču le demonstrativnega značaja, ki naj bi nagnil Avstrijce do tega, da bi vzeli ojačenja izpred Gorice. »Secolov« kritik je mnenja, da Avstrijci spodnjega teka Soče ne bodo mogli porabiti za defenzivo, marveč se bodo morali zbrati k odporu na kaki višini vzhodno od Gorice, kjer imajo najbrže že pripravljene brambne utrdbe.

Curij, 10. avgusta. Izpraznitev goriškega predmostja slavi italijansko časopisje neprestano kot izreden uspeh italijanskega orožja. Posebni poročevalci milanskih in rimskih listov pošiljajo svojim uredništvom dolga poročila o bojih. **Splošnovanje pred avstrijsko brambo skoraj povsod prodira na dan.** Priznavajo, da je bila izpraznitev predmostja spričo koncentričnega ognja izredno nagomilene italijanske artiljerije neizogibna. Zasedene nove postojanke opisujejo kot popolnoma razrušene od težkih granat. Veličasten je bil prizor, ko je s silnim treskom, ki je preglašil celo peklenko gromenje topov, zletel v

zrak most čez Sočo. Previdno namigujejo, da lastne žrtve niso majhne.

Lugano, 10. avgusta. Italijanski listi v dolgih člankih proslavljajo »veliko zmago« pri Gorici. V Rimu so malone vse hiše okrašene z zastavami; prebivalstvo se je z zastavami in godbo zbralo v slavnostne izprevede, ki so se pomikali po cestah; podali so se pred francosko poslanstvo, pred ministrstva in pred tiskarno »Giornale d'Italia«, kjer je eden urednikov z balkona nagovoril množico. Kakor poroča »Corriere della Sera«, se je bilo polastilo Rima po prvih naznanilih nepopisno razburjenje in z mrzličnim strahom je vse pričakovalo nadaljnjih poročil. Ko so le ta dospela, so se ulice napolnile ljudi, ki so dajali duška svoji radosti z vskliki armadi, Cadorni, kralju in Italiji.

Popirnatel laške zmag.

Lugano, 9. avgusta. Ob šesti bitki pri Soči vodi italijansko časopisje posebno vojsko, kakor ob ofenzivi brez bojev proti Asiago. Seveda se zamočuje avstrijsko uradno poročilo s podatki o številu ujetih Lahov.

Velike italijanske izgube.

Lugano, 10. avgusta. Najnovejši italijanski listi prinašajo cele stolpce osmrtnic za padlimi vojaki in častniki. V Vidmu, Trevizu in Benetkah so v naglici izpremenili šole in javna poslopja v vojne bolnišnice. Vse v zgornjeitalijanskih lazareti nahajajoče se lahko ranjene so odpravili v notranjost, da napravijo mesta za težke ranjence, ki dohajajo s fronte.

Italijanski glasovi o bojih ob Soči.

Iz Lugana se poroča 8. avgusta: Iz kratkega zadnjega Cadornovega poročila sklepa časopisje, da gre to pot za veliko italijansko ofenzivo, ki zastavi predvsem ob spodnji Soči. Prvi cilj napada je po vsej priliki Tržič. Vojaški kritiki podčrtavajo osvojitve višine 85, ki da je posebno trdna, važna postojanka. Kritiki »Corriere della Sera« svari sicer pred tem, da bi se tudi iz važnih dogodkov izvajali dalekosežni sklepi v boju za spretno in močno utrjene postojanke z več zaporednimi brambnimi črtami, vendar je mneja, da je avstrijska brambna črta z izgubo višine 85 resno poškodovana.

Nevtralna sodba.

Iz Rotterdama se poroča 9. t. m.: »Rotterdamsche Courant« piše v pregledu o položaju na italijanski fronti, da se ne sme pozabiti, da so bile potisnjene avstroogrške postojanke na zapadnem bregu Soče daleč naprej iz ostale brambne fronte in da se z umaknitvijo čet na levi breg v postojanke, ki so sklenjene z ostalimi avstroogrskimi višinskimi postojankami, splošni položaj Avstrije ni oslabil. Zavzetje Gorice same za soško bitko še ni odločilno.

Francoski list o obstreljevanju Gorice.

Genf, 10. avgusta. »Petit Parisien« poroča: Obstreljevanje Gorice je bilo v nedeljo jutraj strašno močno. Gorela sta kolodvor v St. Petru in St. Andrežu. Avstroogrške čete so se junaško upirale. Težke izgube Italijanov se v francoskih listih javno priznavajo; listi tudi razpravljajo o predstojeh novih trdnjav, ki jih je zavzel Gorice šele začetek italijanske ofenzive.

Angleški veliki topovi v bitki pri Soči.

Berlin. »Lokalanzeiger« javlja iz Beslja: »Italia« poroča, da so nastopili pri Soči daleč noseči težki angleški topovi tiste vrste, ki jih uporabljajo tudi pri Somme.

Pod zemljo na Doberdolu.

Vojni poročevalec Bittner piše iz vojnopisnega stana:

Na golem kraškem svetu Doberdolske planote se ne sme podnevi pokazati nobeno živo bitje; niti najhitrejši avtomobil, niti posamezen oslič ne bi ušel italijanskemu artiljerijskemu ognju. Pa tudi ponoči sovražni ogenj nikoli ne počiva, ker Italijani neprestano obstreljujejo ceste in prekope, po katerih se vrši trenski promet. Kljub temu so čete na Doberdolu z vsem izbornostjo preskrbljene.

Po celi planoti je razpredena gosta mreža najlepših, širokih cest, po katerih drdrazo najtežji avtomobili kakor po dunajskem Ringu. Na vsakem križišču je postaja, kjer dajejo natančna obvestila, kje leži ta ali oni oddelek in v kateri smeri je iti, da pride do njega. Greš dalje. Vasi popolnoma prazne. Sploh se nič ne gane daleč na okrog. Da drugače biti ne more, ti pokaže pogled na hišo vaškega krojača; tako temeljito je razstreljena in tla kroginkrog tako nagosto posejana z granatnimi kosi, da je vsakomur jasno, da tu ni bilo obstati. V soteski pred hišo je medtem polagoma zrastle iz tal do tisoč nagrobnih križev. Kdor gre preko pokopališča še par kilometrov naprej; mora živ pod zemljo, ako noče, da ga laške krogle spravijo v zemljo mrtvega. Globoko v skalo vsekani prekopi, ki vodijo kilometre daleč, nudijo varno pot. Jarek je dovolj širok, da morejo skozenj tovarne živali, ki nosijo ob straneh kuharske zaboje ali zaboje z municijo. Živali so se že popolnoma prilagodile temu potu ter se med hojo skrbno

okrečejo in vijejo po jarku, da ne zadevajo s tovorom v skalne skrbine, ki štrle iz sten jarka.

Seveda se nahajajo tu tudi vsa vojaška stanišča pod zemljo. Tekom časa si je moštvo in častništvo svoje podzemne prostore več ali manj udobno uredilo; a kar je glavno: tu si popolnoma varni pred sovražnim ognjem. Vse kraške doline in jame so danes izpremenjene v vojaške vasi; po večjih stanuje moštvo, v manjših so nastanjeni poveljniki. Toda naravne jame in doline niso zadostovale, treba je bilo umetno napraviti nadaljnjih podzemskih prostorov. Nekatere v prekopu naletiš na naravna kamnita vrata, nad katerimi je vklesan napis: »Pomočna postaja«. Za enkrat ne vidiš drugega. Ako stopiš skozi vrata, te vodi pot nizdol ter te pripelje v električno razsvetljeno sobo, v kateri stoji operacijska miza; krog in krog ob stenah omare s kirurškimi instrumenti. Na eni strani je majhna dvorana, v kateri stojte postelje za težko ranjene, poleg nje soba za ranjene častnike. Na drugi strani prideš iz operacijske sobe v prostor za lahko ranjene, nato v stanovanje za zdravnike in še dalje prideš po podzemskem rovu k drugemu izhodu, ki je pripravljen za slučaj, da bi kaka težka granata zasula glavni izhod. Cela ta podzemna bolnišnica je bila umetno izstreljena in izdolbena v skalo. Ranjenci in zdravniki so tu varni pred sovražnim ognjem ter se more zdravniki pomoč mirno vršiti, dočim bi morali drugače ranjenci cele ure daleč do prve bolnišnice, in to vedno v smrtni nevarnosti pred laškimi izstrelki. Seveda je več takih podzemskih pomočnih postaj, za katere vé vsak mož tamošnje armade.

Molčeči kralj.

Iz Lugana poroča »Germania« iz najbližje okolice italijanskega kralja: Viktor Emanuel je postal zelo molčeč mož. Od izbruha vojske kralj ni izrazil svojega mnenja v nobeni obliki, na noben način in ob nobeni priliki. Zanima se za dogodke, kot bi ga nič ne brigali. Samo enkrat je rekel neki deputaciji, ki se mu je poklonila: »Jaz vodim Vašo vojsko, moja čast zahteva, da jo dobro vodim.« Na razumljiv način je tedaj kralj priznal, da odklanja odgovornost za to vojsko. Vse druge izjave, ki so jih kralju podtikali, so izmišljene. Kralj se ni udeležil nobenih velikih slavnosti, ki sta jih priredila angleški ali francoski veleposlanik; sprejel tudi ni Asquitha, češ, da je bolan, kar je spravilo Renell Rodda v nemalo zadrego; le d'Annunzio je bil enkrat v družbi s kraljem fotografiran. Kralj je d'Annunzia tudi objel, mu segel v roko, a rekel je le nekaj besedi, ki so bile popolnoma brez pomena. Kralj vse posluša z največjo potrpežljivostjo, a ne reče ničesar. Ko je obiskal lani Viktor Emanuel v Neapolju gledališče San Carlo, so ljudje strastno manifestirali. Kralj se je nahajal takrat v družbi Sonnina, Salandra in državnega tajnika Carcano. Ljudje so vedno burnejše pozdravljali kralja, ki je končno vprašal Sonnina, če je demonstracija za ali proti vojski. Ko je odgovoril Sonnino: »Za vojsko!«, je rekel kralj nekoliko zasmehljivo Salandru: »Zahvalite se narodu, gospod Salandra.« Ko so poročali kralju o izgredih delavstva 1. maja 1915 v Turinu proti vojski in da je bilo ubitih nad 70 delavcev, je pozval Salandra k sebi in mu je rekel: »Turin, prva bitka, ki ste jo dobili proti italijanskemu ljudstvu.« Kralj se je hotel znebiti Salandra in Sonnina in je pozval Giolitti; a po vseh mestih v Italiji so začele pokati bombe; več celo blizu Kvirinala. Giolitti je odklonil v tako pozni uri sestavo vlade; kralju ni preostalo drugega, kakor da je dopustil Salandru in Sonninu, da sta napravila svojo vojsko. — Kadar bo kralj zopet govoril, takrat bo končana vojska.

Italijanska bojna ladja potopljena.

Genf, 10. avgusta. »Petit Parisien« poroča, da se je potopila v luki Tarent laška ladja »Leonardo Giavacci«. Podrobnosti manjkajo, zato se ne ve, ali jo je potopil kak podmorski sovražni torpedo ali se je pa potopila vsled poškodb, zadobljenih v boju.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 10. avgusta. Uradno:

Bojna skupina podmaršala nadvojvode Karla.

Na višinah južno od Žabjev so odbile avstrijske čete napad Rusov s težkimi izgubami za sovražnika.

Sovražnik se je bojeval včeraj ojaštraje z armado generalnega polkovnika pl. Kövesza le v prostoru pri Delatinu.

Severno od Nizniov so Rusi zopet brez uspeha napadali; povsod so jih vrgli, na več mestih v bližnjem boju.

Vojna skupina maršala pl. Hindenburga.

Južno od Zalošč so se vneli danes novi boji.

Sovražnik je bil zahodno in severno zahodno od Lucka po njegovih težkih neuspehih 8. t. m. mirnejši, a severno od železnice Sarny-Kovel je sovražnik zopet s svojimi množicami napadal ponoči in podnevi čez Stohod; njegova krčila, ki so naskakovala, so se zrušila večinoma že pred našimi ovirami; povsod so bila težko poražena; izgube Rusov so zopet zelo velike.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 10. avgusta. Veliki glavni stan:

Bojna črta maršala pl. Hindenburga.

Južno od Smorgona so živahno streljali in delovale poizvedovalne čete.

Krvavo smo odbili ob Strumienau pri Dubičah, ob Stohodu pri Lubišovu - Bezezičah, pri Smoranih-Zarečju in pri Vito-nieczu. Med protinapadi pri Zarečju smo ujeli 2 častnika in 340 mož.

Uspela niso podjetja manjših sovražnih oddelkov in neki poizkus, da bi nas presenetili v loku Stohoda vzhodno od Kovele.

Južno od Zalošč so se razvili danes jutraj novi boji.

Bojna črta podmaršala nadvojvode Karla.

Odbili smo deloma s krepkim protisunkom močne napade Rusov pri in južno-zahodno od Velesniov. Tam in južno od Dnjestra so se po načrtu zavzele postojanke na povelje.

Vrhovno vojno vodstvo.

RUSKA URADNA POROČILA.

7. avgusta popoldne. Sovražna skupina sedmih letal je metala bombe na več krajev vzhodno od Stohoda in jih je obstreljevala. Sovražnik je napadel na več mestih, a smo ga povsod odbili. Pri rekah Graberka in Seret napredujemo. Ob potoku Koropiec je sovražnik večkrat odločno napadal pri Velesniovu; napade smo popolnoma odbili z velikimi izgubami za sovražnika. Ob Črnem Čeremošču, južno od Vorohte, je potisnil sovražnik nekoliko nazaj naše konjeniške straže.

7. avgusta zvečer. Ob Stohodu pri Zarečju so vrgle naše čete z ljutim napadom sovražnika iz dela njegovih jarkov in so se tam ustalile; ujele so 12 častnikov in do 200 vojakov. V odseku Seret, ki smo ga zasedli tekom dneva, smo še na severu nekoliko izpopolnili naš uspeh. Tam smo 6. t. m. ujeli 13 častnikov in do 2000 mož; tudi Nemci so med njimi; zaplenili smo dve havbici in nekaj strojnih pušk. Boj je bil zelo ljut; veliko ranjenih Nemcev in Avstrijev prihaja.

8. avgusta popoldne. Pri Seretu so utrjevale naše čete osvojena tla. Tam smo ujeli od 4. do 6. avgusta 166 častnikov in 8415 vojakov; zaplenili smo 4 topove, 19 strojnih pušk, 11 metalcev bomb in min in veliko množino drugega bojnega blaga.

Bojna črta pri Stohodu. V odseku Brod—Stobihva (pri brodu Stobihva) je prišel del Avstrijev ponoči z dvignjenimi rokami proti našim polkom; bataljonski poveljnik polkovnik Stepanenko, ki se je približal Avstrijem, je bil izdajalsko umorjen. Naši strelci so postrelili ves oddelek. Južno od Dnjestra so napadle naše čete na bojni črti 25 vrst v smeri proti Tismienici, zavzele so jarke sovražnika in so v bojih zasledovale sovražnika. Navzdržljiv pritisk naših hrabrih čet je vrgel sovražnika na celi bojni črti. Zasedli smo mesto Tlumač in vso okolico vzhodno od Dnjestra do Dnjesta in celo vrsto višin južno-vzhodno od mesta do železnice Kolomeja-Stanislavov. Naša konjenica je preganjala sovražnika, ki se je v neredu umikal. V teh bojih je neka naša hrabra divizija ujela 2000 Nemcev, vzela več težkih topov in večje število strojnih pušk. Število ujetnikov narašča, končnega števila še nismo dognali.

8. avgusta zvečer. Južno od Dnjestra razširjajo naše čete svoje dosedanje uspehe. Med zasledovanjem sovražnika so vzele naše hrabre čete z naskokom mesto Nizniov. Predno se je sovražnik umaknil smo čuli na raznih mestih razstrelbe. Zdi se, da je razstreljeval sovražnik mostove in skladišča. Osvojili smo zemlje v obsegu 160 štirjaskih vrst.

BOJI V VOLINIJI.

Vojni tiskovni stan, 9. avgusta. (Potrjeno po vojnem tiskovnem stanu.) Rusi so napadli na celi volinjski bojni črti v tork s tako potratu ljudi na tej s krvjo prepojeni zemlji, da kaj takega še ni bilo videti. C. in kr. armada Tertsjanszky in avstrijske in nemške čete so morale odbiti ob Stohodu nenavadno močan napad; po šest sovražnih naskakovnih valov se je bližalo na posameznih mestih; vsakemu so sledili častniki z dvignjenimi biči kot pri-ganjači; sledila so tem šele po navadi moderne vojskavalne umetnosti tesno sklenjena krčila, kakor da je vojaško časovno računanje za celo stoletje nazadovalo.

Tak napad se mora, če ne prode s številom, izjaloviti s strašnim prelivanjem krvi. Tako se je zgodilo v tork v Voliniji. Potem, ko so se Rusi zopet umaknili, so pričeli vojaki nekega našega polka zahod-

no od Kaszovke štet mrtve sovražnike pred njih bojno črto: V visokem žitu niso mogli vseh mrličev takoj dobiti, a kljub temu so na tej kratki bojni črti našli 800 padlih Rusov. Ravno s takimi težkimi izgubami so se izjalovili ruski napadi na čete c. in kr. generala Fatha pri Stobihvi. V Galiciji severno od Dnjestra so se vojskovali pri Nizniovu in pri Zaloščah; odbili se močne napade Rusov. Ofenziva v Karpatih srečno napreduje. Naši so vzeli pri Vorohthi gorski greben Vorohthenski (1324 m). C. in kr. čete so napredovale v Bukovini tudi severno od gore Capul.

150 DIVIZIJ PROTI GALICIJI.

»Baseler Nachrichten« poročajo iz Petrograda: »Ruski Invalid« je začel priobčevati pregleden opis ruske ofenzive proti Galiciji in omenja, da so ondi postavili v boj 150 ruskih divizij.

RUSI NA DELU V JUŽNI BESARABIJI.

Bukarešt, 10. avgusta. Vsled velikega premikanja čet je ustavljen osebni in blagovni promet med Odeso, Renjem in Galacem. V Reni sta prišli dve srbski brigadi. Rusi mrzličavo delajo tudi ob donavskih izlivih.

ODSTOP RUSKEGA FINANČNEGA MINISTRA.

Stockholm, 18. avgusta. V Petrogradu izjavljajo, da bo odstopil finančni minister Bark, ker so Angleži odklonili posojilo, ki ga je zahteval. Sledil mu bo najbrž sedanjí državni kontrolor Pokrovski.

GENERAL PAU

je, kakor se poroča iz Baselja, toliko okrevan, da bo v kratkem zopet prevzel neko noveljstvo v ruski armadi.

Boji na zahodu.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 10. avgusta. Veliki glavni stan: Z veliko silo se nadaljuje topniški boj med potokom Ancre in Somme.

Ogenj je preprečil poizkušene napade pri Bazentin le Petit.

Število neranjenih Angležev, ki smo jih ujeli od 8. avgusta, se je povišalo na 13 častnikov in 500 mož.

Med prelazom Maure in Somme se je zvečer in ponoči izjalovilo osem francoskih napadov.

Z desnega brega Moze se, če izvzamemo manjše boje z ročnimi granatami, ni poročalo o delovanju pehote.

Sestrelili smo v zračnem boju in z obrambnim ognjem dve sovražni letali južno od Bapaume, po eno pa južno od Lille, pri Lens in pri Saarburgu na Lotrinškem.

Vrhovno vojno vodstvo.

× × ×

Na Francoskem napadajo Angleži in Francozi v istem prostoru; vedno čitamo že dolgo časa imena istih krajev. Jasno se vidi, da ofenziva naših sovražnikov tam stoji.

Francosko uradno poročilo.

9. avgusta ob 3. uri popoldne. Severno od Sommeso izvajali Nemci besne protinapade na postojanke, ki so jih vzeli Francozi včeraj in predvčerajšnjim severno od šume Hem. Ti poizkusi, ki so se zrušili v ognju, so stali Nemce težke izgube. Odbili smo jih, izvzemši na neki točki, kjer so zopet osvojili neki strelski jarek, ki so ga pa Francozi s svojim napadom skoraj celega zopet pridobili. Francozi živahno napredujejo s svojimi ročnimi granatami. Med šumo Hem in reko so obstreljevali Nemci s težkimi topovi postojanke, ki so jih gradili Francozi. Na desnem bregu Moze se je nadaljeval boj za Thiaumont tudi nekaj časa ponoči. Potem, ko smo odbili veliko nemških napadov, so se Nemci zopet ustalili, Francozi pa drže najbližje dohode v utrdbo, katero njih topništvo odločno obstreljuje. V vasi Fleury so Francozi nekoliko napredovali z ročnimi granatami.

9. avgusta ob 11. uri ponoči. Severno od Somme smo osvojili severno od šume Hem, kjer se je bil ustalil sovražnik ponoči, nekatere dele nazaj in smo ujeli 50 mož. Pri šumi Hem napredujemo dalje. Na desnem bregu Moze deluje topništvo na obeh straneh v odsekih Thiaumont, Fleury, Vaux, Le Chapitre in Le Chenois; pehota ni delovala. Na ostalem delu bojne črte je bilo včeraj primeroma mirno.

Joffrejevi osebni načrti.

Berlin, 9. avgusta. »Lokalanzeiger« javlja iz Kodanja: O svojih osebnih načrtih vprašan, je izjavil Joffre: »Priboriti hočem končno zmago, nato se podam v pokoj.« Svojo starost hoče preživeti na krovu ka-

ke ladje, ki se vozi po krasnih rekah v Franciji.

Delcaséju in Sazonovu bo sledil tudi — Grey.

Haag, 10. »Daily Chronicle« poroča, da bo odstopil Grey in da bo postal veleposlanik v Petrogradu.

Oklic Casementov Ircem.

Lugano. Londonski dopisnik »Corriere della sera« poroča, da je zapustil Casement obsežen oklic namenjen Ircem; posrečilo se je, da so ga poslali na Irsko.

Nemška letala v boju.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 10. avgusta. Veliki glavni stan: Skupina naših pomorskih letal je napadla 9. avgusta opoldne angleške monitorje in lahke bojne sile uspešno z bombami; dognalo se je natančno, da so bombe večkrat zadele.

Več skupin nemških letal je dalje istočasno napadla ruski letalni postaji Arensburg in Lebana na Oeselu; uspeh je bil dober, opazovalo in dognalo se je, da so bombe zadevale. Lopa letal v Arensburgu je nevarno poškodovana; streha se je podrila. Med letali, ki so se dvignila na obrambo, smo eno prisilili, da se je moralo izpustiti na tla.

Vsa letala so se vrnila nepoškodovana, dasi so jih Angleži in Rusi ljuto obstreljevali.

Načelnik admiralnega štaba mornarice.

Rumunija.

Rumunija bo čakala.

Budimpešta, 10. avgusta. »Magyar Ország« poroča iz Bukarešte, da se je kralj Ferdinand zopet vrnil v Bukarešt in bo teden sprejel več konservativnih politikov. Ti so sklenili novo akcijo, ker vojna hujškarija ni izraz ljudske volje.

Bern, 10. avgusta. »Bund« poroča: Če bo Rusija zahtevala prehod, se Rumunija ne bo odločila, ampak počakala, ker se ji položaj še ne vidi zrel za odločitev.

Bukarešt, 10. avgusta. »Adeverul« piše, da se intervencionisti boje, da bo Bratianu navzlic ruskim uspehom v Bukovini vstrajal pri osrednjih silah. Le navidez se drži tako, kakor bi z orožjem hotela pomagati ententi, v resnici pa je bila napetost zadnje dni samo navidezna, da se je Bratianu zopet lahko izognil odgovoru.

Živahna posvetovanja v Rumuniji.

Bukarešt, 10. avgusta. Vsi ministri in poslanci so prekinili svoje poletne dopuste. Kralj Ferdinand je sprejel različne poslanike, med njimi tudi avstro-ogrskega. Ministrski predsednik Bratianu je sprejel včeraj dvakrat ruskega poslanika. Zvečer se je vršil razgovor ministrov. Ministri se sestajajo vsak dan. Različni posebni poročevalci ruskih in francoskih listov so prišli semkaj, da bodo delovali na rumunski strani pri baje predstojećih dogodkih.

Bukarešt, 10. avgusta. Listi poročajo, da je sklenil kralj Ferdinand ostati poleti v Bukareštu in da ne misli zapustiti glavnega mesta.

Rumunija pošilja osrednjim silam.

Bukarešt, 10. avgusta. Doslej se je izvozilo od po drugi pogodbi določenih 1 milijon 400.000 ton žita z železnico 458.000 ton in po Donavi 600.000 ton, torej vsega skupaj 1.058.000 ton. Po pogodbi je ostane na razpolago do konca septembra. Čeprav je izvozna pot preložena, se bo vendar mogla izpolniti pogodba.

Bolgarija in Rumunija.

Berlin, 10. avgusta. »Ruskoe Slovo« poroča, da je Rumunija za 12 km v deželo umaknila 7 divizij, ki so stale ob Donavi. Podobno je storila tudi Bolgarija.

Iz Sofije je zopet prišla pošta v Bukarešt. Teden dni zaprta meja je zopet odprta.

Rumunske drobnarije.

»Dreptatea« piše, da Rumunija ne more med dva ognja, dokler ne uspe Sarraiova ofenziva. — »Adeverul« piše, da je na donavski fronti nastal posebno težaven položaj. Če bi Rumunija nastopila sedaj, bi morala braniti daljšo fronto, kakor pa je francosko-angleška. »Adeverul« prinaša obširno listo politikov, ki so sicer v liberalni stranki, a za skupno delo z osrednjima silama. Med njimi sta zbornični predsednik Pherykyde in Bratianujev brat Ventila.

Eksplodizija v Rumuniji.

Bukarešta. (Kor. ur.) K eksploziji v Dudeštu pri Bukareštu se poroča, da škoda ni velika. Mrtvih pa je 62 in težko ranjenih 108 oseb.

Volivni boj na Grškem.

Curih, 10. avgusta. »Švicarska brzjavna informacija« poroča iz Aten, da je ententa izdala za volitve že pet milijonov mark. Na svojem ozemlju ne dovoljuje agitacije proti Venizelosu. Armada, ljudstvo

in posebno trgovci gredo v volivni boj s parolo: »Nadaljevanje nevtralnosti«.

Angleški milijoni, da bi bil izvoljen Venizelos.

Atene, 10. avgusta. Četverozveza je dala do zdaj Venizelosu 5 milijonov mark v volilne namene; v po četverozvezi zasedenih krajih ne trpe noben agitacije proti Venizelosu.

Bilka pri Sueškem prekopu.

Carigrad, 9. avgusta. (K. u.) Agence Telegraphique Milli javlja o boju pri Romani Katia 4. in 5. t. m.: Naši prednji oddelki, ki so morali napasti, da poizvedujejo, so najpožrtvovalnejše napadli močno utrjene postojanke; potem ko so zasedle prve črte sovražnih jarkov, so prišle proti večeru do žičnih ovir sovražne glavne črte. Viharji, ki so dvigali pesek, so zavirali videtnost naše levo krilo, ki zato ni moglo poizvedovati dalje. Sovražnik je izrazil to priliko; napadel je z ojačenji za hrbtom naše levo krilo. Del naših tamošnjih čet, ki so se dolgo branile, je ujel. Strojne puške, ki smo jih morali nekaj popustiti v postojanki, smo prej popolnoma poškodovale. Glede na opisane operacije sovražnika smo umaknili ponoči od 4. na 5. avgusta svoje čete proti Katia. Sovražnik je 5. avgusta napadel naše čete pri Katia, a vrgli smo ga sprotinapadom in mu zadali težke izgube.

Razna poročila.

Madžarski neodvisneži.

Grof Apponyi je izjavil, da je povzročitelj znane spomenice na kralja grof Karolyi sam. Neodvisna stranka v Szeutašu je podala Karolyju adresu, v kateri pravi, da jih je zgodovina naučila, da morajo nastopiti za svoje narodne pravice tedaj, ko so potrebne madžarske mišice in bramba. Ko vihar poneha, bo Madžar zopet pastork.

Nemški kancler na Dunaju.

Dunaj, 10. avgusta. (K. u.) Državni kancler pl. Bethman-Hollweg in državni tajnik pl. Jagow prideta jutri na Dunaj, da se, kakor je že navada pri obeh zveznih državah, z zunanjim ministrom baronom Burian pogovorita o različnih važnih vprašanjih. Nemškega kanclerja sprejme v avdijenco tudi cesar.

v Lipskem »izgovor o miru prost«

Lipsko, 10. avgusta. »Leipziger Volkszeitung« poroča, da je vojaška oblast dovolila socialnim demokratom, da govorijo in sicer prosto o preživljanju in miru.

Amerika se tudi oborožuje.

Washington, 9. avgusta. (K. u.) Kongres je dovolil armadi 267.597.000 dolarjev.

Boji v Somali deželi.

Basel, 10. avgusta. Londonski listi poročajo o težkih bojih v angleški Somali deželi.

Cerkveni vesnik.

— Na Brezjel Lani se je vršilo velikansko narodno romanje na Brezje. Molitve niso bile zastoj: obvaroval nas je Bog večjih nesreč: ni še kuge, ni lakote, sovražnik še ni vdrl v našo deželo. Ali bi ne bilo prav, da obhajamo obletnico in zahvalnico? Pa tudi nevarnost za našo ljubo Avstrijo je še grozna; ravno sedaj besne najbolj strašni boji na vseh bojnih črtah. Ali bi ne bilo potrebno, da v teh grozotah zopet skupno k Bogu kličemo, in sicer po naši ljubi Materi prečisti Devici Mariji? Saj pomoč Marijina premore vse tudi pri Bogu samem. Bilo bi tudi prav, da bi skupno molili za one može in mladeniče, ki so umrli na bojnem polju ali v bolnišnicah ali v jetništvu. In pa tolažbe, ali je ne potrebujemo vsi? Iščimo jo pri Oni, ki je pomočnica kristjanov, tolažnica žalostnih. S teh razlogov se bo v sredo, 16. avgusta, na dan po Marijinem vnebovstetju, priredila bolj skromna, toda presrečna slovesnost na Brezjah. Ob devetih, koj ko pridejo romarji z vlakom iz Ljubljane, bo primerna pridiga, slovesna sv. maša in molitve za Avstrijo, za mir in za padle v vojski. Vse to bodo opravili naš škof ljubljanski. Navzoč bo tudi gosp. deželni glavar. Vsi verniki, posebno oni iz Gorenjske, se vabite, da se slovesnosti udeležite, kolikor vam pripuščajo okoliščnosti.

Zbirka za pohabljenec v ljubljanski škofiji 20. avgusta.

Ljubljanski škofijski List priobčuje pismo presv. g. knezoškofa dr. Ant. Bon. Jegliča, namenjeno duhovnikom in vernikom. Pismo se glasi:

Najpoprej se očitno in prav iz dna srca zahvalim vsem duhovnikom in ver-

nikom za prebogate prispevke dane cerkvi za različne potrebe o našem vojnem času. Za zimsko obleko našim vojakom ste koj o prvi zimi darovali nad 10.000 K, za Poljake 29.000 K in letos na velikonočni ponedeljek za goriske begunce zopet 29.400 K. Dobri Oče nebeški naj poplača vsem stotero- in tisočkrat!

Sedaj se obračam do vseh z novo prošnjo. Poveljnik graškega vojaškega okrožja, kamor spada tudi kranjska dežela, nabira glavnic za pomoč onim v vojski pohabljenim vojakom, ki pripadajo temu okrožju. Visoki poveljnik se mi je priporočil, naj bi za to plemeniti namen tudi ljubljanska škofija kaj prispevala, ker tudi njenim pohabljenecem se bo iz te glavnice pomagalo.

Ko Vam ta namen in to prošnjo armadnega poveljnika sporočam, Vas prosim, da v ta namen prinesete svoje darove v nedeljo, 20. avgusta, ki je nedelja po rojstnem dnevu našega prešvetlega vladarja. Krščanska ljubezen naj nas nagne, da bomo radi in veselega srca položili na oltar, kar bomo največ mogli; vnema naj nas še misel, da bomo sedaj dali pomoč, katere bodo deležni naši može in naši mladeniči, ki so bili telesno poškodovani v obrambi naše domovine, naše ljube Avstrije.

V Ljubljani, dne 29. julija 1916.

† Anton Bonaventura, škof.

Naročilo. Gg. duhovniki naj vernikom te vrstice prečitajo s prižnice v nedeljo, dne 13. avgusta, in vse izpodbude za prispevke; v nedeljo, dne 20. avgusta, naj se darovi pobirajo v cerkvi. Zbrani darovi naj se čimprej pošljejo knezoškofijskemu ordinarijatu.

Dnevne novice.

Poštno ravnateljstvo v Dalmaciji. Kakor je znano, je bilo poštno ravnateljstvo v Dalmaciji svoječasno prestavljeno iz Zadra v Knin; sedaj se je zopet vrnilo nazaj v Zader.

† France Jančič, sedmošolec in dika gojencev zavoda sv. Stanislava v št. Vidu, doma iz Podgorja pri Kamniku je dne 9. avgusta umrl v vojaški bolnici v Krakovu. Pokojnik, enoletni prostovoljec, je bil ljubljene svojih staršev in vseh, ki so ga poznali. Odlikoval se je po izredni nadarjenosti, pridnosti in pobožnosti. Naj v miru počiva!

— **Avstrijsko polje in letina v l. 1915.** Poljedelsko ministrstvo je ravnokar izdalo statistiko o obdelanem polju in letini v letu 1915. Več polja so obdelale Nižjeavstrijska, Kranjska, Solnograška in Bukovina, znatno manj pa nikjer. Tudi letina kaže ugodne uspehe. Tu in tam se je zvečala produktivnost v primeri z letom 1914. Nižjeavstrijska je pridelala na ha 1914 13.1 met. stotov, lani pa 14.1, Koroška 13.7 namesto 12.6, na Kranjskem je produktivnost na ha zrastle od 7.1 met. stota na 8 met st. Podobno je pri rži. V dosti krajih se je posebno obnesla kornica. Krompirja se je nasadilo več, pridelalo pa manj. Manj se je obdelalo in tudi pridelalo sladkorne pese. Ugodna pa je bila letina krme in sena.

— **Zvišane brzjavne pristojbine za promet z Ogrsko.** Uradno se razglša, da bodo od 15. t. m. znašale za brzjavni promet z Ogrsko sledeče pristojbine: navadna brzjavka beseda 8 vin., pri časnarskih brzjavkah 4 vin.; najmanjša pristojbina 1 K; pavšalne časnarske brzjavke za prvih 500 besed 15 K, za vsako nadaljnjo začeto stotino besed 3 K.

— **Poročil se je g. Josip Vončina, c. in kr. nadporočnik pp. št. 67, z gospd. Vido Kavčičevo.**

V ruskem ujetništvu. Dežel. pomožno društvo Rdečega riza sporoča: Jug Peter, poljski lovec, 22 let star, pristojen? Interniran: Belew, Gub. Tula. Evrop. Rusija. — Juch Peter, poljski lovec Baon 20, 23 let star. Interniran v Rusiji. Oba sta zdrava.

— **Umrla je v Novem mestu 7. avgusta gospa Marija Chromy.**

— **Utonil je pri kopanju v Frauenbergu na Štajerskem 24 let stari narednik Ljudevit Plaper iz Novega mesta.**

Smrt za domovino. V Gradcu je umrl vojak 17. pešpolka B. Grill. — Umrl je v Celovcu pešec Jožef Germit iz Spodnje Štajerske. — Padel je na italijanskem bojišču Peter pl. Knapitsch. — Umrla sta na Dunaju infanterist 17. pp. Josip Surov in infanterist 97. pp. Andrej Agapitos.

— **Padel je na južnem bojišču Pavel Progar iz Dolenje vasi.**

— **Vdove, počakajte!** Iz Bruneck se nam poroča, da bo treba Salomonove razsodbe o neljubi zadevi, ki se je zgodila posestniku iz Gorice nad Kranjem, Francu Zaplotniku. Pet tednov pred splošno mobilizacijo leta 1914. se je Zaplotnik poročil s pridno zaročenko. Seveda je moral takoj zapustiti mlado dobro ženko in odrediti v vojno. Čez nekaj časa pa je javilo uradno poročilo ženi, da je njen mož padel kot žrtev za domovino. Žena pa je rabila na obširnem posestvu gospodarja, zato jej ni družega kazalo, kakor izbrati si drugega moža. Ko je bila le s tem drugim možem pet mesecev v srečnem zakonu, dobi pismo iz Ruskega od prvega moža, ki ji sporoča, da je v ujetništvu in zdrav in da ji pošilja pristrčne pozdrave. Lahko si mislimo veliko zadrego uboge žene in presenečenje njenega drugega moža, posebno še, ker je bil tudi drugi zakon zadovoljen in srečen. Kdo ima Salomonovo modrost, da bi popravil in pravično razsodil to neprijetnost? Mlade vdove, vsekakor rajši počakajte z drugo možnostjo, da se vam ne pripeti kaj podobnega!

— **Razprava radi poloma mariborskega gospodarskega društva** proti upokoje-nemu davčnemu oskrbniku Alojziju Belsaku iz Maribora, se je izvedla v Gradcu pred izjemnim sodiščem 10. t. m. Belsak je bil radi hudodelstva poverbe obsojen v 18mesečno težko ječo. Belsak je priznal, da je že l. 1912. vedel, da je bilo društvo pasivno; pripoznal je tudi, da je poverljiv.

— **Pošiljanje vojnopoštinih vzorcev brez vrednosti** je dopustno zopet na sledeče vojnopoštne (etapske) urade: Št. 8, 11, 14, 15, 16, 17, 20, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 43, 44, 46, 48, 50, 51, 54, 55, 61, 62, 64, 65, 70, 73, 74, 76, 78, 79, 80, 85, 86, 88, 89, 91, 92, 94, 95, 96, 98, 100, 102, 103, 104, 105, 106, 109, 110, 117, 117/II, 117/III, 118, 125, 133, 138, 145, 146, 148, 165, 166, 167, 171, 175, 176, 177, 178, 179, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 188, 195, 195/II, 195/III, 200, 202, 204, 207, 208, 209, 210, 212, 213, 214, 215, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 226, 227, 228, 230, 231, 236, 237, 238, 239, 242, 250, 252, 253, 255, 259, 263, 266, 268, 269, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 303, 304, 306, 307, 310, 311, 312, 316, 320, 321, 322, 323, 324, 331, 333, 335, 339, 340, 350, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 444, 444/II, 444/III, 508, 510, 511, 512, 514, 515, 516, 517, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 607, 608, 609, 611, 612, 613, 614, 615 in 630. — Na vse neimenovane vojno (etapske) poštne urade je ustavljeno pošiljanje vzorcev brez vrednosti.

Vojaške podpore v Dalmaciji. Meseca junija je bilo izplačanih rodbinam mobiliziranih vojakov v Dalmaciji vojaških podpor v znesku 5.104.720; od začeta mobilizacije je bilo izplačanih za 77.320.126 K podpor.

Ogromen morski pes. Iz Velikega Rata v Dalmaciji poročajo, da so tamkaj ujeli morskega psa dolgega 3 metre 60 cm, a tehtal je 300 kg.

Cena krompirju v Zadru. Špekulanti so zadnji čas v Zadru zvišali ceno krompirju tako, da je stal kg krompirja 1 K;

Primorske novice.

Nekaj žrtev zadnjega laškega obstreljevanja Gorice je dospel včeraj v Ljubljansko dež. bolnišnico. Ti so: S. Miorelli Silvina, 53 let stara strežnica-usmiljenka pri Rdečem križu, zadeta od laške granate v prsi. — Traven Josipina, 66 let stara trgovčeva vdova-zasebnica iz Gorice, Via Trigemini št. 12, zadeta v levo nogo od laške granate v svojem stanovanju. — Šinek Hermengilda, 64 let stara soproga naddavkarji v pok.Rajkota iz št. Petra pri Gorici, ranjena v svojem stanovanju v glavo, obenem poškodovana od kamenja, ki jo je podsol. — Terpin Ana, 60 let stara soproga kočijaža in hišnega posestnika Janeza iz Gorice, Androna della Pergola št. 14, ranjena na cesti v levo nogo nad gležnjem. — Naglič Giorgina, 10 let stara profesorjeva vdova Marije hči iz Gorice, Via Corno št. 10, ranjena v levo nogo nad gležnjem (zlomljena). — Šuligoj Jožefa, 6 let stara hči vdove Franciške iz Solkana, ranjena v nogo. — Ker večina teh ne ve za svoje, ker so bili razkropljeni na vse strani, bodo mogoče tem potom slednji izvedeli, kje se nahajajo njihovi najbližji.

Iz Črnič pri Gorici. Slovenski begunci iz Gorice, ki smo zadnji nastopili žalostno pot begunstva ter dospeli dne 8. avgusta zvečer v Črniče, se tem potom najtopleje zahvaljujemo tamkaj nastanjenemu gospodu nadporočniku dr. Blümeju iz Dunajskega Novega mesta, ki nam je dal v gostilni pri Slamiču na razpolago sodeček piva, katerega smo smeli utrujeni in spehani

brezplačno piti po volji in potrebi. Kako nas je poživljal hladni požirek na naši tužni begunski poti, še bolj pa nas je moralno poživljal plemenitost blagega darovalca. Pred našim dohodom so bili na njegov račun pogoščeni otroci s pečenko. Bog plačaj blagemu darovalcu! S svojim blagim činom je pokazal, da ima tudi tujina, katere smo se tako bali, tudi še plemenite moke.

G. dopisnika iz Podmelca prosimo, da nam javi sedanji naslov.

V Gorici je bilo od izstrelkov zadetih posebnih mnogo žensk in otrok. Med ruševinami leži vse polno trupel, ceste so krvave. Beg iz Gorice je bil splošen.

Protiv sovražnim letakom v Trstu. Policija pod kaznijo prepoveduje, da bi si kdo pridržal letake, ki jih meče sovražnik iz zraka.

Cela rodbina obsojena na smrt. Graški listi poročajo iz Trsta: Pred pristojnim vojaškim sodiščem so bili obsojeni na smrt na večala: Marij Visintini radi dezertacije, njegova šele 18 let stara soproga Ana, njegov oče Jožef in njegova mati Franciška, ker so ga pri tem podpirali. Pomiloščeni so Marij Visintini na 8 let ječe, njegova žena, oče in mati vsak na 5 let ječe. Jožef Visintini je bil vaški načelnik v Barkovljah. Rodbini se je posrečilo, da je imela sina Marija eno leto skritega doma. Končno se je le izvedelo, kje se skriva dezertar. Marij je bežal pred orožniki, ki so prišli, da ga aretirajo, a so ga kmalu prijeli.

Goriški deželni glavar je bil 3. t. m. v Novem mestu.

Zaplemo premoženja je odredilo tržaško deželno sodišče proti Josipu Zorica, roj. l. 1890 v Kimnih, korporala v 23. dom. pp., ker je osumljen pobege k sovražniku.

Vilo opleni. V vilo italijanskega državljana Benvenuta Cavalieri v Kjadinu-Sv. Alojziju v Trstu, ki je bila brez varstva, odkar je gospodar zapustil mesto, so koncem minulega meseca o belem dnevu vlomili trije znani uzmoviči in jo dodobra opleni. Ukradeni blago so enostavno naložili na dvovprežni voz in odpeljali k starinarju Ivanu T. v ul. Giulia, kjer so ga prodali. Ukradli so med drugim 10 žimnic, nad pol stotine finih platnenih rjuh, mnogo drage ženske in moške obleke, čevljev, razen tega veliko zlatnine in srebrnine. Policija je tatvini prišla na sled in aretirala 16letnega voznika K. P., ki je vozil ukradeni blago, potem 31 letnega Ignacija F. in 20 letnega Ivana L., oba policiji že od preje dobro znana; tretji izmed vlomilcev, 19 letni K. Š., je sedaj pri vojakih. Del ukradenih predmetov so še našli pri gori navedenem starinarju.

Begunci v Braunseifen na Moravskem se pritožujejo, da niso dobili denarja, katerega je bil menda zanje poslan neki duhovnik iz Bovca. Prosi, naj bi se njim namenjeni darovi pošiljali njihovemu oskrbniku gosp. Francu Kolp, Braunseifen, Moravsko.

Pomagajte primorskim beguncem!

Primorskim beguncem, ki prihajajo te dni skozi naše mesto, dele vojaške oblasti, deloma pa tudi vlada in v Ljubljani posebno tudi ljubljanski okrepevalni damski odbor, jedila in okrepevala. V tem oziru je za bednike dobro preskrbljeno, toda hudo je, kar se tiče obleke, saj je veliko beguncev, ki nimajo niti najpotrebnejše obleke. Predsedstvo posredovalnice za goriske begunce se obrača zato v sporazumu s c. kr. deželno vlado na ljubljansko prebivalstvo s prošnjo, da se spomni teh revežev in jim daruje obleke, katero je oddati na imenovani posredovalnici, Dunajska cesta 28 I; leta bo potem razdelila obleko med begunce. Someščani! za naše drage brate gre. Odprimo jim srce v teh resnih, težkih urah in storimo zanje, kar kdo največ more. Danes meni, jutri tebi.

Obračamo pa se tudi na naše vrlo prebivalstvo na deželi. Naj domoljubne žene in dekleta sestavijo odseke, katerih naloga bodi nemudoma pobrati po hišah obleke in odeje.

Dobro bi bilo, da bi se tudi s prižnic naprosilo prebivalstvo, naj nujno pomaga, ker sila je velika. Naše Marijine družbe zopet na delo! Prosim, da odpošiljatelj blagohotno poravnajo tudi poštino, da se posredovalnice, ki potrebuje sredstev, ne obremenijo. Tudi za vsak, najmanjši denarni dar bo posredovalnica zelo hvaležna. Za našo domovino trpe primorski begunci! Zato naj jim vsak v zaledju pomaga.

Ljubljanske novice.

Ij Težko ranjen je došel 9. t. m. v tupašnje deželno bolnišnico pripor in upravitelj bolnice usmiljenih bratov v Gorici g. p. Longinus Horak. Vest o njegovi smrti se torej ne potrjuje.

Ij Umrla je dne 9. t. m. v deželni bolnici 49 let stara zasebnica Ana Vardjan, stanujoča v Komenskega ulici št. 10.

Ij Opeklinam je podlegla v deželni bolnici dne 9. t. m. Apolonija Kuhar, 3 leta

stara hči dnarice-vdove Ivane iz Krivčevega št. 6, obč. Gozd v kamniškem okraju. Ko je bila dne 8. t. m. zvečer sama v kuhinji, je zlezla na ognjišče ter jemala žareče ogorke iz peči. Pri tem pa se ji je vnela obleka, naker je bila deklica kmalu vsa v plamenu ter se do smrti opekla po celim životu.

Ij Znamenje časa. Te dni se je pripetil na njivi neke okoličanke ta-le slučaj: Pri belem dnevu je posestnica zagledala, da na njivi njivi neka ženska koplje krompir. Takoj je šla nadno ter jo začne obdelavati, kaj dela tu, češ da je to njena njiva itd. Ženska si iz tega ni mnogo storila, ampak je mirno odgovorila, da koplje krompir ter da že veruje, da je to njiva od došle. Ko je bilo dovolj nakopane, ga nabere v posodo ter zopet mirno odgovori, da ga ima za sedaj dovolj, prišla je pa ponj zato, ker ga producenti nočejo prinašati na trg. »Sedaj ga pa preštevaj, da ga plačam, in ko bode zopet pošel, pridem pa po drugega, ako ga ne bode prinesli na trg.« In cel proces se je končal s tem, da je neznanka krompir lepo plačala ter ga odnesla domov.

Ij Umrla so v Ljubljani: Josipina Fiegel, begunka, 83 let. — Ivan Pušlar, delavkin sin, 10 let. — Josipina Tošnjak, zasebnica, 61 let. — Brigita Lovše, posestnikova hči, poldrugo leto. — Marijeta Bobek, hiralka, 56 let. — Apolonija Pugalj, žena meščana in bivšega starinarja, 90 let. — Bogomila Černič, hči sprevednika in posestnika, 8 mesecev.

Ij Truplo v Ljubljani. Na Fužinah so v Ljubljani našli truplo vojaka. Truplu manjka že glava in del noge.

Ij Iz ruskega ujetništva se je oglašil ljubljanski mesar A. Novak.

Ij Velikodušen tat. Neki natakari v Kolodvorski ulici je neznan tat ukradel iz potne košare 200 K, enak znesek ji je pa velikodušno pustil.

Kolesar ponesrečil. 17letni delavec Anton Dormiš iz Studenca na Igu se je hotel na potu domov ogniti nekemu jezdecu, pri tem je pa padel s kolesa in si zlomil levo roko.

Jofre o po'ožaju soetovne vojske.

Genf, 9. avgusta. Generalissimus Jofre je izjavil nekemu ameriškemu časnikarju to-le: Boji se bidejo vedno obupnejše, a zdaj, ko se je med zavezniki doseglo, da postopajo njih armade popolnoma enotno, mora celi svet umevati, da se bo zdaj zasakala usoda tako, kakor mi želimo. Vsakdo lahko reši znamenja bodočnosti. Sedanjvo vojsko znači v tem trenutku enotnost dogodkov na vseh bojiščih. Z vseh strani se stiskavajo sovražne črte. Tiste velike žrtve, ki so jih in ki so jih morali Francozi doprinesti pri Verdunu, so nudile našim zaveznikom čas, da so končali svoje priprave in da je dozorela izpeljava. Rusiji z njenimi velikanskimi rezervami ljudi se je nudila prilika, da je izurila tiste armade, s katerimi se zdaj sovražnik v Voliniji in v Armeniji, močno skuša. Anglija je imela dve leti časa, da je pokazala svetu svoje bogastvo in svoja različna pomožna sredstva; zdaj izkazuje njene čete tudi svojo izborni vrednost pri Somme.

Vloga Italije je težka in omejena na omejeni bojni črti, a njene čete dopolnjujejo tako svojo nalogo, da se jim moramo diviti. Končno se je pričela tudi srbska armada z večjo močjo kakor kdaj koli vojskovati s svojimi zadnjimi rezervami. Koliko časa bo še trajala vojska, ne vem; to tudi ni znano. Vemo, da se bliža polom, dosegli smo obratno točko. Petmesečni odpor Francozov pri Verdunu je prekrizal načrte sovražnika, a le ne moremo se opaziti, da bi že ponehale sile sovražnika na zahodni bojni črti, kjer stojita dve tretjini najboljših sil Nemčije; 122 najboljših nemških divizij se vojskuje proti Angliji in Franciji, 40 jih pa stoji nasproti Rusiji, a naša armada je močnejša kakor kdaj koli; Francija je odločena, da nadaljuje boj do zmagovitega konca.

Razne novice.

— **Ponarejanje bankovcev** na Ogrskem. V Marosvasarhely sta se pred tedni nastanila v hiši št. 12 na Kossuth Lajos-utci zakonska, ki sta prišla iz tujine tja. Vsako noč sta se vozila na kmete, da sta kupovala prešiče. Denarja sta imela veliko in sta takoj plačala prešiče. Policija je postala pozorna, ker je nekdo videl pri možu 60 do 80 tisoč kronskih bankovcev, tudi nakupi prešičev in nočne vožnje so bile sumljive. Preiskali so stanovanje zakon-skih in našli več ponarejenih tisoč kronskih bankovcev. Dognali so, da je ponarejalec, ki se je izdajal za Matija Sendorja, Karol Nagy iz znane sedmograške rodbine ponarejalca bankovcev Petra Božy. Zdi se, da je organiziral Nagy celo družbo ponarejalcev bankovcev in da je organiziral svojo kupčijo po celi Ogrski.

Mož bodočnosti bo inženir. V francoskem listu »Je Sais Tout« piše profesor Houlléviq: Z bodočnostjo po vojski se je zdaj pečala cela Francija, ki je prelila v tej vojski svojo najboljšo kri; razvalinam Ar-rasa, Reimsa in Verduna se bodo mogoče pridružila še mesta Lille, Saint-Quentin in Charleville. Na teh s krvjo napojenih slavnih razvalinah se bo pričelo mirno, delovno življenje. Graditi bodo morali nova mesta in tovarne in orati polja pognojena z mrličmi. Možki, ki bo zopet zidal na razvalinah, bo inženir.

Največja lokomotiva sveta Največjo lokomotivo sveta so, kakor poroča »Journal des Debats«, izvršili ravnokar v Ameriki. Visoka je 5.03 m, široka 3.44 in dolga 23.31 m. Ta orjaška lokomotiva teče na 28 kolesih, in stroji so tako veliki, da segajo celo na prostor za ogelje, ki je bil prej skoraj vedno nerabljen. Poleg strojev ob-sega ogljeni prostor še 18 ton oglja in precejšnje množino vode, ki je določena za porabo pri dolgih vožnjah. Parni kotel se odpira in zapira potom posebnega stroja, ker bi človeška moč ne zadostovala. Stroj je bil izdelan od Erie železniške družbe in opravlja delo treh lokomotiv.

Gospodarstvo.

Živinorejci in kmetovalci pozor! Kranjsko deželno mesto za dobavo klavne živine v Ljubljani bo oddajalo prihodnji teden in pozneje breje krave in telice proti plačilu ali pa v zameno s klavno živino. Breje telice so stare kake dve leti. Prodajali, oziroma zamenjavali se bodo tudi le-pi mladi in vprežni voli za klavne vole. Kdor želi kupiti ali menjavati, naj se zgleda kak delavnik med 10. in 12. uro dopoldne v pisarni »Kranjsko deželno mesto«, Ljubljana, Turjaški trg št. 1. I. nadstropje, živina pa se bo menjavala, oziroma oddajala v petek prihodnjega tedna in vsak nadaljni petek, in sicer dopoldne v skladišču na Zelenem hribu pri dolenskem kolodvoru v Ljubljani. Te dni naj pripelje živino, kdor jo želi menjati, na Zeleni hrib, oziroma naj se tam zgleda, če želi živino kupiti, da si jo ogleda in prevzame.

— **Divji prašiči na Dolenskem.** Po Ruperčevskih gozdih pod Gorjanci se je zaredila cela čreda divjih prašičev, ki šteje sedaj gotovo že nad 30 glav. Ti prašiči delajo veliko škodo na obmejnih njivah, in sicer pri vseh sadežih. Najbolj se pritožujejo kmetje iz vasi Mihovec in iz Birčev-vasi. Poklicani krogi naj skrbijo, da se te živali čimprej zopet zatró.

Nadomestilo masti pri pečenju kruha. Pri peki kruha je potrebno, da se hlebi namažejo z oljem ali maslom ob straneh, da se ne sprejmejo med peko. Ker pa ob sedanjih draginji olja in masla je to preveč dragoceno, bodo gospodine jako hvaležne, ako izvejo, da ogljenokisli amoniak v malo vode raztopljen popolnoma nadome-sti mast. Dosedanji poskusi so se vsi do-bro obnesli in pričakovati je, da se bo to nadomestilo že radi svoje cenenosti — za 75 hlebov potrebna množina stane 36—42 vinarjev, mazanje z oljem bi stalo K 2.95 — jako udomačilo.

En vagon žvepla za vinogradnike je došel in se ima takoj razdeliti na vinorod-ne občine. Pozivljemo županstva, da se nemudoma priglase z naročili. To žveplo bo tudi za prvo pomoč v prihodnji spom-ladi.

Gorško predmostje.

(Konec.)

Kalvarija, ki se dviga iznad Podgore kakor strma stena, pa pada pri Ločniku strmo v furlansko ravnino. Od Ločnika do Rubij-Sovodenj je goriska kotlina odprta.

Pri Rubijah se ostro vpenja iz zele-nega objema ravnine Doberdobska plano-ta, gola, brez vode, obraščena samo z zve-riženim grmovjem Soče, ki je še pri Go-rici stisnjena v strme in ozke bregove, se pri Ločniku osvobodi iz tesnega objema ter teče široko, mogočno in v več rokavih preko Furlanije proti morju. Na južnih re-brih Doberdobske planote leže kraji, krog katerih divjajo krvavi boji: Gradiška, Za-graj, Zdravščina, Polazzo, Sredi polja, Vermelj, Selce in Tržič. Nad vsemi nji-mi krajuje mogočna doberdobska kraška grmada, ki tvori s predmostjem dva stra-šna, nepremagljiva brambna stebra Gori-ce. S krvjo so napojeni griči krog Gorice, s krvjo so pobarvane doberdobske rebri, krvava in polna sovražnih mrličev teče leno naša Soča v morje — toda duh naše armade, njena obdobjevanja vredna hrab-rost in njena čudovita požrtvovalnost nam jamčijo, da se bodo roparski načrti zavrat-nega sovražnika izjalovili.

Padli junaki 17. pešpolka.

(Padli od 22./VII. do 28./VII. 1916.)

Blažič Anton, 1897, Novo mesto; Tori Josip, 1887, Sv. Gregor, Krško; Korn

Franc, 1881, Sv. Gregor, Kranj; Löbl Jo-sip, 1876, Eibest; Ocvirk Kristjan, 1895, Ljubljana; Stanovnik Anton 1892, Sv. Jošt; Kert Generos, 1897, Podjelše; Miklič Ja-kob, 1879, Kočevje; Močilnikar Pavel, 1890, Črnomelj; Asusky Rudolf, 1895, Rin-gelsdorf; Kastelic Janez, 1880, Vrhnik; Čugelj Josip, 1893, Sela; Zorko Franc, 1897, Vrhloje; Hönigman Anton, 1897, Rib-nica; Mikolič Alojzij, 1893, Sv. Primož, Krško; Žgajner Lovrenc, 1886, Rob; Pur-kart Alojzij, 1897, Rob; Stampf Janez, 1880, Novo mesto; Murgelj Anton, 1897, Jablan, Novo mesto; Bauer Matija, 1875, Fara, Kočevje; Grlica Anton, 1876, Mirna-peč; Strajnar Franc, 1895, Stranje; Šilec Matevž, 1894, Zlebič; Hribar Jakob, 1897, Zg. Tuhinj; Buh Janez, 1894, Sv. Jošt; Ra-ger Franc, 1879, Dobrnič; Češnovar Ja-kob, 1895, Novo mesto; Veršaj Josip, 1897, Mirna; Santič Janez, 1878, Lastavo; Fri-gelj Franc, 1884, Bučka; Breskvar Franc, 1893, Dobrunje; Tutschek Viktor, 1893, Hohenau; Potočnik Alojzij, 1891, Gubno; Petrovič Jakob, 1897, Borovnica; Kohlhuber Karol, 1892, Schwarza; Jančar Franc, 1877, Dobrunje; Werth Franc, 1891, Olbern; Pustovrh Franc, 1896, Vodice; Šutej Janez, 1886, Vinica, Črnomelj; Leo-pold Schmalzer, 1895, Hochneunkirchen; Pohleven Janez, 1897, Horjul; Babič An-drej di Ante, 1880, Sinj.

Padli junaki 7. lovskega bataliona.

(Padli od 22. julija do 28. julija 1916.)

Bačnik Ivan, 1873, Št. Janž, Krško; pod-lovec Jonke Ivan; patr. vodja Jezovšek Franc; Bauer Josip, 1878, Judenburg; Pop-pel Alfred, 1881, Dunaj; Bohl Anton, 1896, Ptuj; patr. vodja Bischof Gregor, 1898, Št. Vid ob Zili; Bolta Mihael; Zaro Gojkovič; Glavič Ivan; Kreh Ivan; Scheffer Božidar; Oswald Alojzij; Jostič Todo; Kaurin Mar-ko, 1892, Kruhari; Benedičič Ivan, Buko-vice; Jankelj Alojzij, 1896, Šmihel-Stopi-če; Venta Karol, 1882, Češko; Azman Ivan, Radovljica; Bergant Ivan, 1893, Mengeš; Stefanič Ivan, 1881, Hotedršica; Kobler Ernest; Radio Mitrovič, 1893, Visoko; Ko-vačič Franc, 1896, Škocjan, Krško; Brce Nikolaj; Jezovšek Franc; Jan Valentin, 1891, Gorje; Frantini Franc; Mihelič Ivan; Hribar Franc, 1892, Cerknica; Matkovič Martin; Bizjak Ivan, 1878, Dol. Otlica; Go-stič Jurij, 1894, Tisovac; Rus Anton, Stru-ge; Preml Ivan; Mravlje Franc; 1888, Bra-covice (?); Bregant Jurij, 1896, Selce; Ju-stin Franc, 1883, Leše; Batanič Janjo, 1895, Sarajevo; patr. vodja Kremešič Ni-kolaj.

Judovska republika v Palestini.

Svojčas smo tudi mi poročali, da se bivši ameriški poslanik v Carigradu Mor-genthau zelo trudi pri turški vladi, da bi Palestino izročila Judom. V Ameriki je res več njihovih in bogatih krogov ki bi dali denar za judovsko republiko. Pariška »Action« je trdila, da tudi Nemčija podpi-ra ta načrt, ker bi tako udarila entento. Sedaj pa razglašata turška vlada: Že nekaj časa širi ententino časopisje in gotovi ameriški listi fantastične vesti, ki so jih baje dobili pri ameriškem poslaniku Mor-genthau, da se je tak pogajal s turško vla-do, da proda Palestino zionistom. Tudi se je širilo vest, da bo carigradski veliki ra-bin imenovan za poslanika v Ameriki. Turška vlada dvomi, da bi ameriški posla-nik dajal podobne izjave, ki so smešne in odkrivajo holne možgane. Ker pa Mor-genthau dosedaj teh govoric še ni dementiral, izjavlja Turčija, da so docela izmišljene.

Čez 30 let stara dobra

kuharica

z najboljšimi izpričevanji, ki je slu-žila že več let v župnišču v Istriji, išče mesta v kakšnem župnišču, kjer ni živine in polja. Pismene ponudbe se prosijo poslati na upra-vo lista pod »DOBRA KUCHARICA«

Prekajeno prašičje meso, kranjske klo-base, braunšvajgerce in drugo mesno

blago prodaja po najnižjih cenah

Vnovčevalnica za živino

Dunajska cesta št. 29.

Išče so

stanovanje

obstoječe 2—3 sob, kuhinje in vsemi drugimi priključitvami za september ozir. november. Po-nudbe sprejema g. Lenček, Radeckega cesta št. 6.